

Sevdanın Ölümü

– Missbrown · 03 Haziran 2018

Sevdanın en koyu vaktinde gelir yalnızlık,Uygunun en tatlı vaktinde gelen ölüm gibi...
Bir uçurumdan düşersin sessizce, çığlıksız,
Sanki her köşede seni bekler , sevgilinin son sözleri...
Geceyi , ay bile aydınlatamaz artık,
Sen, boş bir duvarda, kimliği belirsiz bir şiirsindir...
Daha çok özlersin , ömrü yitip gitmiş şairleri,
Anlarsın, zamanın acımasız bir seri katil olduğunu, birden...
Sen , eski 'sen' olamazsın,beyhude çaba...
Aşkın, kar beyazı musalla taşına uzanmışsındır ,artık...
Sevemezsin bir ömür başka sevgilileri,
Sevmek istesen , gözyaşı rengi kefeninden utanırsın...
Vazgeçersin, başkaları gibi mutlu olmak fikrinden,
Nefes almak bile büyük ağırlıktır,taşıyamazsın...
Bir ömür gelip,geçer rüyalarından,
İlk anki mutluluklar, güzel vaatler,
Sonra , sessizce sevdalıları göğsünde şeref nişanı gibi taşıyan,
Rengi kara, alını ak, toprağa uzanırsın...